

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 23ης Φεβρουαρίου 2006 *

Στην υπόθεση T-194/03,

Il Ponte Finanziaria SpA, με έδρα το Scandicci (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους P. L. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina και M. Boletto, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους M. Buffolo και O. Montalto,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl, με έδρα τη Numana (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον D. Marchi, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Μαρτίου 2003 (υπόθεση R 1015/2001-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Il Ponte Finanziaria SpA και Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, P. Mengozzi και I. Wiszniewska-Białecka, δικαστές,
γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Μαΐου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατετέθη στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Οκτωβρίου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως της παρεμβαίνουσας που κατετέθη στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Σεπτεμβρίου 2003,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 26ης Οκτωβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Το άρθρο 15, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993 (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), για το κοινοτικό σήμα, όπως τροποποιήθηκε, προβλέπει:

«1. Εάν, εντός προθεσμίας πέντε ετών από την καταχώρηση, ο δικαιούχος δεν έχει κάνει ουσιαστική χρήση του κοινοτικού σήματος μέσα στην Κοινότητα για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες αυτό έχει καταχωρηθεί, ή εάν έχει αναστείλει τη χρήση του επί μια συνεχή πενταετία, το κοινοτικό σήμα υπόκειται στις κυρώσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, εκτός εάν υπάρχει εύλογος αιτία για τη μη χρήση.

2. Κατά την έννοια της παραγράφου 1, ως χρήση θεωρείται επίσης:

α) η χρησιμοποίηση του κοινοτικού σήματος υπό μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία όμως δεν μεταβάλλουν το διακριτικό χαρακτήρα του σήματος στην καταχωρημένη του μορφή·

[...]».

2 Το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94, έχει ως εξής:

«2. Μετά από αίτηση του καταθέτη, ο ανακόπτων δικαιούχος προγενέστερου κοινοτικού σήματος οφείλει να αποδείξει ότι, κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγήθηκαν της δημοσίευσης της αίτησης κοινοτικού σήματος, είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος στην Κοινότητα για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρήθηκε και επί των οποίων βασίζεται η ανακοπή του ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση, εφόσον, κατά την ημερομηνία αυτή, το προγενέστερο σήμα ήταν από πενταετίας τουλάχιστον καταχωρημένο. Αν δεν αποδειχθούν τα ανωτέρω, η ανακοπή απορρίπτεται. Αν το προγενέστερο κοινοτικό σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρήθηκε, τότε, για τους σκοπούς της εξέτασης της ανακοπής, θεωρείται καταχωρημένο μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων ή υπηρεσιών.

3. Η παράγραφος 2 εφαρμόζεται στα προγενέστερα εθνικά σήματα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', υπό τον όρο ότι η χρήση στην Κοινότητα αντικαθίσταται από τη χρήση στο κράτος μέλος στο οποίο προστατεύεται το προγενέστερο εθνικό σήμα.»

3 Ο κανόνας 22, «Απόδειξη της χρήσης», παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1), προβλέπει:

«1. Αν ο ανακόπτων υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφοι 2 ή 3 του κανονισμού, να αποδείξει ότι έγινε χρήση του σήματος ή ότι συντρέχουν βάσιμοι λόγοι για τη μη χρήση, το Γραφείο τον καλεί να προσκομίσει, μέσα σε προθεσμία που του τάσσει, τα απαιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία. Αν ο ανακόπτων δεν προσκομίσει αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία εμπρόθεσμα, το Γραφείο απορρίπτει την ανακοπή.

2. Οι ενδείξεις και τα αποδεικτικά στοιχεία για την απόδειξη της χρήσης αφορούν τον τόπο, το χρόνο, την έκταση και τη φύση της χρήσης του αντιτάξιμου σήματος των προϊόντων και υπηρεσιών ως προς τις οποίες ασκήθηκε η ανακοπή και στις οποίες βασίζεται, και σχετικά αποδεικτικά στοιχεία σύμφωνα με την παράγραφο 3.

3. Τα αποδεικτικά μέσα πρέπει να περιορίζονται κατά προτίμηση μόνον στην κατάθεση δικαιολογητικών και απτών πειστηριών όπως π.χ. συσκευασίες, ετικέτες, τιμοκατάλογοι, κατάλογοι, τιμολόγια, φωτογραφίες, αγγελίες στις εφημερίδες καθώς και οι γραπτές δηλώσεις για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο 76, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού.»

Ιστορικό της διαφοράς

4. Στις 24 Σεπτεμβρίου 1998, η εταιρία Marine Entreprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (στο εξής: παρεμβαίνουσα) υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού 40/94.
5. Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το εξής εικονιστικό σήμα:

- 6 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 18 και 25 υπό την έννοια του διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή:
- κλάση 18: «Δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις: δέρματα ζώων· κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου· μαστίγια, ιπποσκευές και είδη σελοποιίας»

  - κλάση 25: «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας».
- 7 Η αίτηση αυτή δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* υπ' αριθ. 47/99, της 14ης Ιουνίου 1999.
- 8 Στις 7 Σεπτεμβρίου 1999, η εταιρία Il Ponte Finanziaria SpA (στο εξής: προσφεύγουσα) άσκησε ανακοπή κατά της καταχώρισεως του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

9 Η ανακοπή στηριζόταν στις ακόλουθες προγενέστερες εθνικές καταχωρίσεις:

- ιταλική καταχώριση υπ' αριθ. 370836, με ισχύ από 11ης Μαΐου 1979, για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «ενδύματα», που περιλαμβάνονται στην κλάση 25, του ακόλουθου εικονιστικού σήματος:

Bridge

- ιταλική καταχώριση υπ' αριθ. 704338, με ισχύ από 15ης Ιουλίου 1964, για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «είδη ενδύσεως, στα οποία περιλαμβάνονται οι μπότες, τα υποδήματα και οι παντόφλες», που περιλαμβάνονται στην κλάση 25, του ακόλουθου εικονιστικού σήματος:

- ιταλική καταχώριση υπ' αριθ. 606709, με ισχύ από 22ας Οκτωβρίου 1990, για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «υποδήματα και γραβάτες», που περιλαμβάνονται στην κλάση 25, του ακολούθου εικονιστικού σήματος:

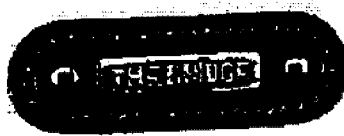

- ιταλική καταχώριση υπ' αριθ. 593651, με ισχύ από 12ης Ιουνίου 1990, για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «Δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις: δέρματα ζώων· κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου· μαστίγια, ιπποσκευές και είδη σελοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 18, και για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 25, του ακολούθου εικονιστικού σήματος:

- ιταλική καταχώριση υπ' αριθ. 642952, με ισχύ από 14ης Ιουνίου 1994, για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 25, του λεκτικού σήματος THE BRIDGE.
- ιταλική καταχώριση υπ' αριθ. 704372, με ισχύ από 22ας Ιουνίου 1994, για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «Δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις: δέρματα ζώων· κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου· μαστίγια, ιπποσκευές και είδη σελοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 18, και για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 25, του ακολούθου τρισδιάστατου σήματος:

- ιταλική καταχώριση υπ' αριθ. 633349, με ισχύ από 22ας Ιουνίου 1994, για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «Δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις: δέρματα ζώων· κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου· μαστίγια, ιπποσκευές και είδη σελοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 18, και για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 25, του ακολούθου τρισδιάστατου σήματος:

- ιταλική καταχώριση υπ' αριθ. 710102, με ισχύ από 7ης Δεκεμβρίου 1994, για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «Δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις: δέρματα ζώων κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου· μαστίγια, ιπποσκευές και είδη σελοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 18, και για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 25, του λεκτικού σήματος FOOTBRIDGE.

- ιταλική καταχώριση υπ' αριθ. 721569, με ισχύ από 28ης Φεβρουαρίου 1996, για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «Δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις: δέρματα ζώων κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου· μαστίγια, ιπποσκευές και είδη σελοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 18, και για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 25, του ακολούθου εικονιστικού σήματος:

- ιταλική καταχώριση υπ' αριθ. 630763, με ισχύ από 24ης Δεκεμβρίου 1991, για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «Δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις: δέρματα ζώων κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου· μαστίγια, ιπποσκευές και είδη σελοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 18, και για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 25, του λεκτικού σήματος OVER THE BRIDGE.

- ιταλική καταχώριση υπ' αριθ. 642953, με ισχύ από 26ης Οκτωβρίου 1994, για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στον προσδιορισμό «Δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις: δέρματα ζώων· κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου· μαστίγια, ιπποσκευές και είδη σελοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 18, του λεκτικού σήματος THE BRIDGE.

- 10 Με την από 15 Νοεμβρίου 2001 απόφαση, το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ απέρριψε την ανακοπή, κρίνοντας ότι, παρά την αλληλεξάρτηση του βαθμού ομοιότητας των οικείων προϊόντων και τον βαθμό ομοιότητας των συγκρουομένων σημείων, μπορεί ευλόγως να αποκλειστεί ενόψει των μεταξύ τους διαφορών από φωνητικής και οπτικής απόψεως κάθε κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

- 11 Στις 3 Δεκεμβρίου 2001, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

- 12 Με την από 17 Μαρτίου 2003 απόφαση, το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση). Κατ' αρχάς, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ δεν έλαβε υπόψη κατά την εκτίμησή του τις προγενέστερες καταχωρίσεις υπ' αριθ. 370836, 704338, 606709 και 593651, για τον λόγο ότι η χρήση των αντιστοιχών σημάτων δεν είχε αποδειχθεί (προσβαλλομένη απόφαση, σκέψεις 12 και 13). Δεν έλαβε επίσης υπόψη την προγενέστερη καταχώριση υπ' αριθ. 642952, λόγω του ότι τα προσκομισθέντα από την ανακόπτουσα αποδεικτικά στοιχεία για τη χρήση του αντιστοιχού σήματος δεν ήσαν επαρκή (προσβαλλομένη απόφαση, σκέψη 14). Στη συνέχεια, το τμήμα προσφυγών συνέκρινε τα έξι άλλα προγενέστερα σήματα, τα οποία καλύπτονται από τις καταχωρίσεις υπ' αριθ. 704372, 633349, 710102, 721569, 630763 και 642953, με το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, για να αποφασίσει ότι δεν υπάρχει μεταξύ τους καμία ομοιότητα τόσο από απόψεως συλλήψεως, όσο και οπτική και ακουστική (προσβαλλομένη απόφαση, σκέψη 16 επ.) Κατά συνέπεια, το τέταρτο τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, μη δεχόμενο ότι έχει εν προκειμένω εφαρμογή η αρχή της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των προϊόντων και της ομοιότητας των σημείων, δεδομένου ότι ελλείπει μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων ο απαιτούμενος βαθμός ομοιότητας που θα δικαιολογούσε εφαρμογή αυτής της αρχής (προσβαλλομένη απόφαση, σκέψη 25).

Αιτήματα των διαδίκων

- 13 Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση
  - να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να απορρίψει την αίτηση καταχώρισεως της παρεμβαίνουσας
  - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- 14 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα δήλωσε ότι παραιτείται από το δεύτερο αίτημά της, πράγμα το οποίο καταχωρίστηκε στα πρακτικά της συνεδριάσεως.
- 15 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 16 Οι αιτιάσεις που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του ακυρωτικού της αιτήματος μπορούν να συμπυκνωθούν σε δύο λόγους, αντλούμενους, αφενός, από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και, αφετέρου, από την παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 και από την παράβαση του κανόνα 22 του κανονισμού 2868/95.

Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94, καθώς και από την παράβαση του κανόνα 22 του κανονισμού 2868/95

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 17 Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως το τμήμα προσφυγών στήριξε την εκτίμησή του σχετικά με τον κίνδυνο συγχύσεως μόνο στα προγενέστερα σήματα THE BRIDGE και THE BRIDGE WAYFARER, μη λαμβάνοντας υπόψη τα άλλα σήματα που κατέχει η προσφεύγουσα και αποκλείοντας για το σύνολο των προγενεστέρων σημάτων τη συγκεκριμένη προστασία που αποδίδεται στα «σήματα της ίδιας σειράς προϊόντων». Η προσφεύγουσα τονίζει ότι τα προγενέστερα σήματα, που δεν έλαβε υπόψη του το τμήμα προσφυγών, καταχωρίστηκαν τουλάχιστον πέντε χρόνια πριν από την κατάθεση της ανακοπής και, κατά συνέπεια, δεν απαιτείται να αποδειχθεί η χρήση τους κατά την έννοια του άρθρου 33 του κανονισμού 40/94. Επομένως, το τμήμα προσφυγών έπρεπε να λάβει υπόψη τα εν λόγω προγενέστερα σήματα λόγω του γεγονότος και μόνον της καταχωρίσεώς τους.
- 18 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά παράβαση του κανόνα 22 του κανονισμού 2868/95, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως το λεκτικό σήμα THE BRIDGE για την κλάση 25, που

καλύπτεται από την καταχώριση υπ' αριθ. 642952, για τον λόγο ότι η χρήση του δεν είχε αποδειχθεί επαρκώς. Συναφώς, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι ο προαναφερθείς κανόνας περιλαμβάνει τους καταλόγους και τις διαφημιστικές ανακοινώσεις μεταξύ των δικαιολογητικών στοιχείων που μπορούν να προσκομιστούν προκειμένου να αποδειχθεί η χρήση σήματος. Ωστόσο, για να αποδειχθεί η ουσιαστική και πραγματική χρησιμοποίηση του εν λόγω σήματος, η προσφεύγουσα προσκόμισε ενώπιον του τμήματος προσφυγών, σύμφωνα με τον προαναφερθέντα κανόνα, διάφορες διαφημιστικές δημοσιεύσεις καθώς και τους καταλόγους της. Το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι τα δικαιολογητικά αυτά στοιχεία ήσαν ανεπαρκή. Για κάθε ενδεχόμενο, η προσφεύγουσα κατέθεσε ενώπιον του Πρωτοδικείου νέα έγγραφα σχετικά με τη χρήση του εν λόγω σήματος.

- 19 Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως τα προγενέστερα εικονιστικά σήματα που καλύπτονται από τις καταχωρίσεις υπ' αριθ. 370836, 704338, 606709 και 593651, για τον λόγο ότι η χρήση τους δεν είχε αποδειχθεί. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, τα επίμαχα προγενέστερα σήματα πρέπει να χαρακτηρισθούν ως «αμυντικά σήματα» κατά την έννοια του ιταλικού βασιλικού διατάγματος υπ' αριθ. 929, της 21ης Ιουνίου 1942, όπως έχει τροποποιηθεί (στο εξής: ιταλικός νόμος περί σημάτων), και αποκλείονται, δυνάμει του άρθρου 42, παράγραφος 4, του εν λόγω νόμου, από την έκπτωση του δικαιώματος ελλείψει χρήσεως. Η προσφεύγουσα τονίζει ότι τα λεγόμενα «αμυντικά» σήματα σκοπούν τη διεύρυνση του πεδίου προστασίας του κυρίου σήματος κατά του κινδύνου συγχύσεως, επιτρέποντας στον κάτοχό τους να αντιτίθεται στην καταχώριση ενός παρεμφερούς ή πανομοιότυπου σήματος προς τα εν λόγω σήματα, το οποίο, καθαυτό, δεν είναι πανομοιότυπο με το κύριο σήμα σε τέτοιο βαθμό ώστε να μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως δέχθηκε ότι τα προγενέστερα εν προκειμένω σήματα δεν αποτελούν «αμυντικά σήματα», καθόσον δεν έχουν καταχωρισθεί συγχρόνως ή μεταγενέστερα του προγενεστέρου κυρίου σήματος. Συναφώς, η προσφεύγουσα παρατηρεί, αφενός, ότι το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι τρίτοι εκχώρησαν στην προσφεύγουσα τις καταχωρίσεις υπ' αριθ. 704338 και 607909 με σκοπό ακριβώς να τα χρησιμοποιήσει ως «αμυντικά σήματα» και, αφετέρου, ότι οι καταχωρίσεις του συνόλου των σημάτων, τον «αμυντικό» χαρακτήρα των οποίων επικαλείται η προσφεύγουσα είναι, εν πάση περιπτώσει, μεταγενέστερες τόσο της ιταλικής καταχώρισεως του σήματος THE BRIDGE MADE IN ITALY, που ανάγεται στο 1975, επί του οποίου δεν στηρίχθηκε η ανακοπή, όσο και στην εν τοις πράγμασι χρήση του προγενέστερου σήματος THE BRIDGE, που ανάγεται στη δεκαετία του '70.

- 20 Τέλος, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, την καταχώριση υπ' αριθ. 370836, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία για τη χρήση του προγενέστερου σήματος THE BRIDGE πρέπει να θεωρηθούν πρόσφορα προς απόδειξη της χρήσης του προγενέστερου σήματος που καλύπτεται από την εν λόγω καταχώριση, η οποία διαφοροποιείται από το σήμα THE BRIDGE μόνο λόγω μιας αμελητέας παραλλαγής. Συναφώς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94, η χρησιμοποίηση κοινοτικού σήματος υπό μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία όμως δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος στην καταχωρισμένη του μορφή θεωρείται επίσης χρήση του εν λόγω σήματος. Συνεπώς, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών, κατά παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94, δεν έλαβε υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως το προγενέστερο σήμα BRIDGE, για τον λόγο ότι δεν είχε αποδειχθεί η χρήση του.
- 21 Ως προς την πρώτη αιτίαση της προσφεύγουσας, το ΓΕΕΑ ανταπαντά ότι η προσφεύγουσα, για να μπορεί να επικαλεστεί την έννοια των «σημάτων της ίδιας σειράς προϊόντων», έπρεπε να αποδείξει τη χρήση όλων των σημάτων της, πράγμα που δεν έπραξε.
- 22 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, το ΓΕΕΑ αντικρούει ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς εκτίμησε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα κρίνοντας ότι ήταν ανεπαρκή για την απόδειξη της χρήσης του λεκτικού σήματος THE BRIDGE, το οποίο καλύπτεται από την καταχώριση υπ' αριθ. 642952.
- 23 Τέλος, όσον αφορά την τρίτη αιτίαση της προσφεύγουσας, το ΓΕΕΑ τονίζει ότι από το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι η χρήση του προγενέστερου σήματος είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορεί να γίνει δεκτή η ανακοπή κατά της πλέον πρόσφατης καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος. Το ΓΕΕΑ τονίζει επίσης ότι η προστασία του «αμυντικού σήματος» δεν επιτάσσεται από την πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40,

σ. 1), και η αναγνώρισή της δεν συμβιβάζεται με την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση περί σημάτων.

- 24 Πρώτον, η παρεμβαίνουσα τονίζει ότι η προσφεύγουσα υποχρεούνταν να αποδείξει τη χρήση όλων των σημάτων της για να στηρίξει την άποψή της ότι είναι κάτοχος «σημάτων της ίδιας σειράς προϊόντων».
- 25 Δεύτερον, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς δεν έλαβε υπόψη κατά την εκτίμησή του το προγενέστερο σήμα THE BRIDGE που προστατεύεται από την καταχώριση υπ' αριθ. 642952. Συναφώς, η παρεμβαίνουσα παρατηρεί ότι οι πληροφορίες σχετικά με τα προϊόντα που καλύπτονται από ένα σήμα, που περιλαμβάνονται σε καταλόγους ή διαφημιστικές αγγελίες, δεν προσφέρουν, καθεαυτές, κανένα στοιχείο ως προς την ποσοτική σημασία της χρήσεως του εν λόγω σήματος, οι δε πληροφορίες αυτές πρέπει να συμπληρωθούν από άλλα έγγραφα δυνάμει να αποδείξουν την εκτεταμένη και σημαντική διάδοση του σήματος στην οικεία επικράτεια. Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών, σύμφωνα με την παρεμβαίνουσα, έλαβε πιθανώς υπόψη το γεγονός ότι η προσφεύγουσα προσκόμισε μόνον έναν κατάλογο του φθινοπώρου/χειμώνα 1994-1995 και ορισμένες διαφημιστικές δημοσιεύσεις του 1995, πράγμα το οποίο ευλόγως οδήγησε το τμήμα προσφυγών στην κρίση ότι το εν λόγω σήμα είχε αποτελέσει το αντικείμενο αμιγώς συμβολικής χρήσεως.
- 26 Τέλος, όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα «αμυντικά της σήματα», η παρεμβαίνουσα αντιτάσσει ότι η διεύρυνση της προστασίας ενός σήματος μέσω των «αμυντικών σημάτων» προϋποθέτει την ύπαρξη κυρίου σήματος, οπότε, για να χαρακτηριστεί ως «αμυντικό» ένα σήμα, πρέπει να κατατεθεί συγχρόνως ή μετά την κατάθεση του κυρίου σήματος και όχι μεταγενέστερα. Η παρεμβαίνουσα παρατηρεί επίσης, αφενός, ότι οι προγενέστερες καταχωρίσεις υπ' αριθ. 370836 και 704338 πραγματοποιήθηκαν για προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 25, ενώ το ουσιώδες εμπόριο της προσφεύγουσας αφορά προϊόντα που περιλαμβάνονται στην κλάση 18 και, αφετέρου, τα «αμυντικά

σήματα» πρέπει, γενικώς, να παρουσιάζουν ελαφρά μόνον παραλλαγή σε σχέση με το κύριο σήμα, ενώ τα προγενέστερα σήματα που η προσφεύγουσα επικαλείται ως «αμυντικά» διαφέρουν ουσιωδώς από το προγενέστερο κύριο σήμα THE BRIDGE.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 27 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση της προσφεύγουσας, παρατηρείται ότι, αντίθετα προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών στήριξε την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως στη σύγκριση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και έξι προγενεστέρων σημάτων που αντιστοιχούν στις καταχωρίσεις υπ' αριθ. 704372, 633349, 710102, 721569, 630763 και 642953. Στη σκέψη 11 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ρητώς ότι δεν χρειάζεται να αποδειχθεί η χρήση των εν λόγω προγενεστέρων σημάτων σύμφωνα με το άρθρο 43 του κανονισμού 40/94, δεδομένου ότι δεν έχει ακόμη παρέλθει η προβλεπόμενη στην εν λόγω διάταξη περίοδος πέντε ετών από της καταχωρίσεώς τους. Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα προαναφερθέντα έξι σήματα πρέπει να ληφθούν υπόψη για να εκτιμηθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως με το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, για όλα τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκαν τα σήματα αυτά. Η κρίση αυτή επιβεβαιώθηκε στο σημείο 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 28 Το τμήμα προσφυγών, αφού εξέτασε το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα προγενέστερα σήματα πρέπει να θεωρηθούν ως αποτελούντα μέρος «οικογένειας σημάτων» και, κατά συνέπεια, πρέπει, βάσει αυτού, να τύχουν ευρύτερης προστασίας, έκρινε, βάσει της εκτιμήσεως των προσκομισθέντων από την προσφεύγουσα αποδεικτικών στοιχείων, ότι τα διάφορα προϊόντα που διαθέτει στο εμπόριο η προσφεύγουσα «προωθούνται και πωλούνται κατ' ουσίαν υπό το σήμα THE BRIDGE, και σε μικρότερη αναλογία, υπό το εικονιστικό σήμα THE BRIDGE WAYFARER», οπότε ο Ιταλός καταναλωτής αντιμετωπίζει πράγματι στην αγορά μόνον τα δύο εν λόγω προγενέστερα σήματα (σκέψη 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Βάσει της διαπιστώσεως αυτής, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η ευρύτερη προστασία που επικαλείται η προσφεύγουσα, η οποία συνδέεται με την ύπαρξη μιας προβαλλομένης «οικογένειας σημάτων», δεν δικαιολογείται εν

προκειμένω, δεδομένου ότι μόνη η καταχώριση πολλών σημάτων, η οποία δεν συνοδεύεται από τη χρησιμοποίηση των εν λόγω σημάτων στην αγορά, δεν αρκεί για να αποδείξει την αντίληψη αυτή.

- 29 Η εν λόγω αιτίαση σκοπεύει στην πραγματικότητα να αμφισβητήσει την κρίση αυτή του τμήματος προσφυγών και τη διαπίστωση επί της οποίας η κρίση αυτή στηρίζεται. Εφόσον θέτει σε αμφισβήτηση τις εκτιμήσεις του τμήματος προσφυγών, πραγματοποιηθείσες στο πλαίσιο της επί της ουσίας αναλύσεως της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων, η εν λόγω αιτίαση πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο της αναλύσεως του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 30 Με τη δεύτερη αιτίαση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά παράβαση του κανόνα 22 του κανονισμού 2868/95, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως το λεκτικό σήμα THE BRIDGE, το οποίο καλύπτεται από την καταχώριση υπ' αριθ. 642952, για τον λόγο ότι δεν είχε αποδειχθεί επαρκώς η χρήση του.
- 31 Σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3 του ίδιου αυτού άρθρου, κατόπιν αιτήσεως του καταθέτη, ο κάτοχος προγενέστερου εθνικού σήματος που έχει ασκήσει ανακοπή προσκομίζει την απόδειξη ότι, κατά τη διάρκεια της πενταετίας που προηγείται της δημοσιεύσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, το προγενέστερο εθνικό σήμα είχε αποτελέσει το αντικείμενο ουσιαστικής χρήσης στο κράτος μέλος στο οποίο προστατεύεται για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία έχει καταχωρισθεί. Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του κανόνα 22 του κανονισμού 2868/95, «οι ενδείξεις και τα αποδεικτικά στοιχεία για την απόδειξη της χρήσης αφορούν τον τόπο, τον χρόνο, την έκταση και τη φύση της χρήσης του αντιτάξιμου σήματος των προϊόντων και υπηρεσιών ως προς τις οποίες ασκήθηκε η ανακοπή και στις οποίες βασίζεται». Οι κατάλογοι και οι αγγελίες στις εφημερίδες απαριθμούνται μεταξύ των δικαιολογητικών στοιχείων που μπορούν να προσκομιστούν για την απόδειξη της χρήσης δυνάμει της παραγράφου 3 του προαναφερθέντος κανόνα.

- 32 Παρατηρείται ότι η ουσιαστική χρήση προϋποθέτει την πραγματική χρήση του σήματος εντός της οικείας αγοράς προς εξατομίκευση προϊόντων ή υπηρεσιών. Έτσι, πρέπει να θεωρείται ότι η ουσιαστική χρήση αντιδιαστέλλεται προς κάθε χρήση ελάχιστη και ανεπαρκή προς απόδειξη του ότι ένα σήμα χρησιμοποιείται πραγματικά και αποτελεσματικά εντός συγκεκριμένης αγοράς. Συναφώς, ακόμα και αν ο δικαιούχος προτίθεται να χρησιμοποιήσει πραγματικά το σήμα του, δεν συντρέχει ουσιαστική χρήση του σήματος, αν αυτό δεν είναι αντικειμενικά παρόν στην αγορά κατά τρόπο αποτελεσματικό, διαρκή και σταθερό ως προς τη μορφολογία του σημείου, έτσι ώστε οι καταναλωτές να μη μπορούν να το εκλάβουν ως ένδειξη προελεύσεως των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-39/01, Kabushiki Kaisha Fernandes κατά ΓΕΕΑ — Harrison (HIWATT), Συλλογή 2002, σ. II-5233, σκέψη 36, και της 9ης Ιουλίου 2003, T-156/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO AIRE), Συλλογή 2003, σ. II-2789, σκέψη 35].
- 33 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα πρέπει να αποδείξει τη χρησιμοποίηση στην Ιταλία του λεκτικού σήματος THE BRIDGE, που έχει καταχωριστεί για τα προϊόντα που αντιστοιχούν στην περιγραφή «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 25. Εξάλλου, η απόδειξη αυτή πρέπει να καλύψει την πενταετία που προηγείται της ημερομηνίας δημοσιεύσεως της αιτήσεως καταχώρισεως του σήματος, δηλαδή για την περίοδο από 14 Ιουνίου 1994 έως 14 Ιουνίου 1999.
- 34 Από την εξέταση της περιλαμβανομένης στη δικογραφία αναλύσεως που διαβίβασε το ΓΕΕΑ στο Πρωτοδικείο προκύπτει ότι τα μόνα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα σχετικά με τη χρησιμοποίηση του προγενέστερου λεκτικού σήματος THE BRIDGE για τα προϊόντα της κλάσης 25 συνίστανται σε έναν κατάλογο για το φθινόπωρο/χειμώνα 1994/1995 και σε διαφημιστικές δημοσιεύσεις που πραγματοποιήθηκαν το 1995. Οι λοιποί κατάλογοι που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν φέρουν χρονολογία.
- 35 Παρατηρείται ότι τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα αποδεικτικά στοιχεία είναι πολύ περιορισμένα όσον αφορά το 1994 και ανύπαρκτα για τα έτη 1996 έως 1999.

- 36 Υπό τις συνθήκες αυτές, θεωρείται ότι τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα αποδεικτικά στοιχεία, ανεξαρτήτως της δυνατότητάς τους να αποτελέσουν στοιχεία ως προς την ποσοτική σημασία της χρήσεως του επιμάχου σήματος, δεν αποδεικνύουν ότι το εν λόγω σήμα ήταν διαρκώς παρόν στην ιταλική αγορά, για τα προϊόντα για τα οποία είχε καταχωριστεί, κατά τη διάρκεια της πενταετίας που προηγήθηκε της ημερομηνίας δημοσιεύσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος, αντίθετα προς όσα απαιτεί το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου.
- 37 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η ουσιαστική χρήση του εν λόγω σήματος για τα επίμαχα προϊόντα δεν είχε αποδειχθεί.
- 38 Περαιτέρω, τα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου είναι απαράδεκτα και πρέπει συνεπώς να μη ληφθούν υπόψη. Πράγματι, κατά πάγια νομολογία του Πρωτοδικείου, η ενώπιόν του φερόμενη προς εκδίκαση προσφυγή σκοπό έχει τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ υπό την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94. Επομένως, δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να επανεξετάσει τα πραγματικά περιστατικά υπό το πρίσμα των αποδεικτικών στοιχείων που για πρώτη φορά προσκομίζονται ενώπιόν του [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2003, T-128/01, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (Calandre), Συλλογή 2003, σ. II-701, σκέψη 18· της 13ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 67· της 4ης Νοεμβρίου 2003, T-85/02, Díaz κατά ΓΕΕΑ — Granjas Castelló (CASTILLO), Συλλογή 2003, σ. II-4835, σκέψη 46· της 13ης Ιουλίου 2004, T-115/03, Samar κατά ΓΕΕΑ — Grotto (GAS STATION), Συλλογή 2004, σ. II-2939, σκέψη 13, και της 1ης Φεβρουαρίου 2005, T-57/03, SPAG κατά ΓΕΕΑ — Dann και Backer (HOOLIGAN), Συλλογή 2005, σ. II-287, σκέψη 20· βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, T-237/01, Alcon κατά ΓΕΕΑ — Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), Συλλογή 2003, σ. II-411, σκέψεις 61 και 62, επιβεβαιωθείσα με τη διάταξη του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2004, C-192/03 P, Alcon κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-8993].

- 39 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η δεύτερη αιτίαση του παρόντος λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.
- 40 Με την τρίτη αιτίαση, πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως τις καταχωρίσεις υπ' αριθ. 370836, 704338, 606709 και 593651, για τον λόγο ότι η χρήση των αντιστοίχων σημάτων δεν είχε αποδειχθεί. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα προαναφερθέντα σήματα είναι «αμυντικά σήματα», τα οποία δεν εμπίπτουν ως τέτοια στην απόδειξη της χρήσεως, σύμφωνα με τον ιταλικό νόμο περί σημάτων.
- 41 Στη σκέψη 12 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών, διαπιστώνοντας ότι τα προαναφερθέντα τέσσερα προγενέστερα σήματα δεν περιλαμβάνονταν στους καταλόγους ούτε στις διαφημιστικές δημοσιεύσεις που προσκόμισε η προσφεύγουσα, έκρινε ότι βάσει της προσκομισθείσας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανακοπής τεκμηρίωσης δεν μπορεί να αποδειχθεί η παρουσία στην αγορά των εν λόγω σημάτων. Με την επόμενη σκέψη, το τμήμα προσφυγών απέρριψε το επιχειρήμα της προσφεύγουσας ότι τα επίμαχα σήματα απήλαυαν, ως «αμυντικά σήματα», της χρήσεως του προγενέστερου σήματος THE BRIDGE. Συναφώς, το τμήμα προσφυγών επισήμανε κατ' αρχάς ότι τα «αμυντικά σήματα» είναι επικουρικής φύσεως, εφόσον δεν καταχωρούνται για να χρησιμοποιηθούν στην αγορά, αλλά για να διευρύνουν την προστασία του κυρίου σήματος, και προκύπτει ευλόγως από τη φύση τους ότι πρέπει να καταχωρούνται στο πλαίσιο του κυρίου σήματος ή μεταγενέστερα. Στη συνέχεια, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι οι καταχωρίσεις των επιμάχων τεσσάρων σημάτων είναι προγενέστερες του σήματος THE BRIDGE. Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα εν λόγω σήματα δεν μπορούν να θεωρηθούν ως «αμυντικά σήματα». Εφόσον η χρήση τους δεν έχει αποδειχθεί, τα σήματα αυτά δεν πρέπει συνεπώς να ληφθούν υπόψη κατά την εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως με το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

42 Πρέπει να επισημανθεί ότι, μολονότι στο ιταλικό δίκαιο, το άρθρο 42, παράγραφος 4, του νόμου περί σημάτων προβλέπει εξαίρεση από τον κανόνα της εκπτώσεως του δικαιώματος του σήματος λόγω ελλείψεως πενταετούς χρήσεως, που θεσπίζεται στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου, στην υποθετική περίπτωση όπου «ο δικαιούχος του μη χρησιμοποιηθέντος σήματος είναι δικαιούχος, συγχρόνως, άλλου ή πολλών άλλων παρεμφερών σημάτων που ισχύουν ακόμη, και ένα τουλάχιστον από αυτά χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό των ιδίων προϊόντων ή υπηρεσιών», εντούτοις το σύστημα προστασίας του κοινοτικού σήματος αγνοεί την έννοια του «αμυντικού σήματος».

43 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, στην οικονομία του κανονισμού 40/94, η πραγματική χρησιμοποίηση σήματος στο εμπόριο για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε το σήμα αυτό αποτελεί ουσιώδη προϋπόθεση για την αναγνώριση υπέρ του δικαιούχου αποκλειστικών δικαιωμάτων τα οποία αποτελούν το αντικείμενο της χορηγούμενης στα σήματα προστασίας. Επομένως, το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι, «εάν, εντός προθεσμίας πέντε ετών από την καταχώριση, ο δικαιούχος δεν έχει κάνει ουσιαστική χρήση του κοινοτικού σήματος μέσα στην Κοινότητα για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες αυτό έχει καταχωριστεί, ή εάν έχει αναστείλει τη χρήση του επί μια συνεχή πενταετία, το κοινοτικό σήμα υπόκειται στις κυρώσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, εκτός εάν υπάρχει εύλογος αιτία για τη μη χρήση». Σύμφωνα με το άρθρο 50, παράγραφος 1, στοιχείο α', ο δικαιούχος του κοινοτικού σήματος κηρύσσεται έκπτωτος των δικαιωμάτων του, εάν, επί διάστημα πέντε συνεχών ετών, δεν έχει γίνει ουσιαστική χρήση του σήματος στην Κοινότητα για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωριστεί και δεν υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση. Το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 προβλέπει ότι η ανακοπή κατ' αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος πρέπει να απορριφθεί αν ο κάτοχος προγενέστερου κοινοτικού ή εθνικού σήματος, ο οποίος άσκησε την ανακοπή, δεν αποδείξει, μετά από αίτηση του καταθέτη, ότι, κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγήθηκαν της δημοσιεύσεως της αιτήσεως κοινοτικού σήματος, το προγενέστερο σήμα αποτέλεσε το αντικείμενο ουσιαστικής χρήσης στην Κοινότητα ή στο κράτος μέλος όπου προστατεύεται για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε και επί των οποίων βασίζεται η ανακοπή ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση. Ανάλογη διάταξη προβλέπεται στο άρθρο 56, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 στην περίπτωση καταθέσεως αιτήσεως εκπτώσεως ή κηρύξεως ακυρότητας.

- 44 Ο κεντρικός ρόλος που έχει η υποχρέωση χρησιμοποίησης του σήματος στο σύστημα του κανονισμού 40/94 επιβεβαιώνεται εξάλλου στην ένατη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού, η οποία θεσπίζει ότι «δικαιολογείται να προστατεύονται τα κοινοτικά σήματα και, έναντι αυτών, κάθε σήμα το οποίο έχει καταχωριστεί προγενεστέρως, μόνον εφόσον τα σήματα αυτά πράγματι χρησιμοποιούνται».
- 45 Επομένως, το γεγονός ότι λαμβάνονται υπόψη καταχωρίσεις που αποκαλούνται «αμυντικές» δεν συμβιβάζεται με το καθεστώς προστασίας του κοινοτικού σήματος που σκοπεύει ο κανονισμός 40/94.
- 46 Ασφαλώς, οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού που επιβάλλουν στον δικαιούχο σήματος την υποχρέωση να το χρησιμοποιεί ή την υποχρέωση, στο πλαίσιο των διαδικασιών ανακοπής, εκπτώσεως ή ακυρότητας, να αποδεικνύει την ουσιαστική χρήση του προβλέπουν εξαίρεση σύμφωνα με την οποία ο δικαιούχος του σήματος εκφεύγει των συνεπειών της μη τηρήσεως των εν λόγω υποχρεώσεων όταν υπάρχει «εύλογη αιτία» για τη μη χρήση. Ωστόσο, πρέπει να θεωρηθεί ότι η έννοια της «εύλογης αιτίας» των εν λόγω διατάξεων αναφέρεται σε λόγους που στηρίζονται στην ύπαρξη εμποδίων στη χρησιμοποίηση του σήματος ή σε καταστάσεις όπου η εμπορική εκμετάλλευσή του αποδεικνύεται, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των κρισίων για την υπόθεση περιστάσεων, υπερβολικά επαχθής. Τέτοια εμπόδια μπορούν ενδεχομένως να ανακύψουν από εθνική κανονιστική ρύθμιση επιβάλλουσα, παραδείγματος χάρη, περιορισμούς στην εμπορία των προϊόντων που προσδιορίζει το σήμα, οπότε μπορεί να γίνει επίκληση της εν λόγω κανονιστικής ρυθμίσεως ως εύλογης αιτίας για τη μη χρήση του σήματος. Αντιθέτως, ο δικαιούχος εθνικής καταχωρίσεως που ασκεί ανακοπή κατ' αιτήσεως κοινοτικού σήματος δεν μπορεί να επικαλεστεί, για να αποφύγει το βάρος αποδείξεως που φέρει δυνάμει του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94, εθνική διάταξη η οποία, όπως είναι η περίπτωση του άρθρου 42, παράγραφος 4, του ιταλικού νόμου περί σημάτων, επιτρέπει την κατάθεση ως σημάτων σημείων που δεν προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στο εμπόριο λόγω της αμιγώς αμυντικής λειτουργίας τους έναντι άλλου σήματος το οποίο αποτελεί το αντικείμενο εμπορικής εκμεταλλεύσεως. Πράγματι, όπως κρίθηκε στη σκέψη 46 ανωτέρω, τέτοιου είδους καταχωρίσεις δεν συμβιβάζονται με την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση περί σημάτων, όπως προκύπτει από τον κανονισμό 40/94, και η αναγνώρισή τους σε εθνικό επίπεδο δεν αποτελεί «εύλογη αιτία» κατά την έννοια του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3,

του εν λόγω κανονισμού, για τη μη χρήση προγενέστερου σήματος επί του οποίου στηρίζεται ανακοπή κατ' αιτήσεως κοινοτικού σήματος.

- 47 Για τους προεκτεθέντες λόγους, πρέπει επομένως να απορριφθεί η τρίτη αιτίαση του παρόντος λόγου ακυρώσεως καθόσον στηρίζεται στην αμιγώς αμυντική φύση, δυνάμει του ιταλικού νόμου περί σημάτων, ορισμένων προγενεστέρων σημάτων τα οποία δεν έλαβε υπόψη το τμήμα προσφυγών.
- 48 Στο πλαίσιο της τρίτης αιτιάσεώς της, δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι πολλά στοιχεία που προσκόμισε κατά τη διάρκεια της ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασίας για να αποδείξει τη χρήση του προγενέστερου σήματος THE BRIDGE αποδεικνύουν επίσης την ουσιαστική χρήση του σήματος που καλύπτεται από την καταχώριση υπ' αριθ. 370836, η οποία διαφοροποιείται από το σήμα THE BRIDGE μόνον ως προς αμελητέες παραλλαγές. Συναφώς, η προσφεύγουσα παραπέμπει τόσο στο άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94, σύμφωνα με το οποίο η χρησιμοποίηση του κοινοτικού σήματος υπό μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία όμως δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος στην καταχωρισμένη του μορφή θεωρείται επίσης ως χρήση του εν λόγω σήματος, όσο και στο άρθρο 42, παράγραφος 2, του ιταλικού νόμου περί σημάτων, ο οποίος περιλαμβάνει ανάλογη διάταξη.
- 49 Το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.
- 50 Πράγματι, το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94, στο οποίο παραπέμπει η προσφεύγουσα, αφορά την περίπτωση όπου καταχωρηθέν σήμα, εθνικό ή κοινοτικό, χρησιμοποιείται στο εμπόριο υπό μορφή ελαφρώς

διαφορετική σε σχέση με τη μορφή υπό την οποία πραγματοποιήθηκε η καταχώριση. Το αντικείμενο της εν λόγω διατάξεως, με την οποία αποφεύγεται η επιβολή αυστηρής συμβατότητας μεταξύ της χρησιμοποιούμενης μορφής του σήματος και της μορφής υπό την οποία το σήμα καταχωρίστηκε είναι η παροχή της δυνατότητας στον δικαιούχο του σήματος αυτού, με την ευκαιρία της εμπορικής του εκμεταλλεύσεως, να επιφέρει στο σήμα παραλλαγές οι οποίες, χωρίς να μεταβάλλουν τον διακριτικό του χαρακτήρα, επιτρέπουν την καλύτερη προσαρμογή του στις απαιτήσεις εμπορίας και διαφημίσεως των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών. Σύμφωνα με το αντικείμενό του, το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως πρέπει να θεωρηθεί ότι περιορίζεται σε καταστάσεις όπου το σήμα που χρησιμοποιεί συγκεκριμένα ο δικαιούχος σήματος για τον προσδιορισμό των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία το σήμα καταχωρίστηκε αποτελεί τη μορφή με την οποία γίνεται η εμπορική εκμετάλλευση του ίδιου αυτού σήματος. Σε παρόμοιες καταστάσεις, όταν το χρησιμοποιούμενο στο εμπόριο σήμα διαφέρει από τη μορφή υπό την οποία το σήμα καταχωρίστηκε μόνον ως προς αμελητέα στοιχεία, ώστε τα δύο σήματα μπορούν να θεωρηθούν συνολικώς αντίστοιχα, η προαναφερθείσα διάταξη προβλέπει ότι η υποχρέωση χρήσης του καταχωρισμένου σήματος μπορεί να εκπληρωθεί προσκομίζοντας την απόδειξη της χρήσης του σήματος που αποτελεί τη χρησιμοποιούμενη στο εμπόριο μορφή. Αντιθέτως, το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', δεν επιτρέπει στον δικαιούχο καταχωρισμένου σήματος να μην εκπληρώνει την υποχρέωση που υπέχει να χρησιμοποιεί το εν λόγω σήμα επικαλούμενος υπέρ αυτού τη χρησιμοποίηση παρομοίου σήματος που αποτελεί το αντικείμενο διαφορετικής καταχώρισεως.

51 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα προσπαθεί όντως να αποδείξει τη χρήση του σήματος που καλύπτεται από την καταχώριση υπ' αριθ. 370836, επικαλούμενη τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ενώπιον του ΓΕΕΑ όσον αφορά τη χρήση του σήματος THE BRIDGE, το οποίο καλύπτεται από διαφορετικές καταχωρίσεις. Υπό τις συνθήκες αυτές, για τους προεκτεθέντες λόγους και χωρίς να χρειάζεται να αναλυθεί το ζήτημα αν το σήμα που αποτελεί το αντικείμενο της καταχώρισεως υπ' αριθ. 370836 μπορεί να θεωρηθεί ότι αντιστοιχεί συνολικώς στο σήμα THE BRIDGE, πρέπει να θεωρηθεί ότι, εν προκειμένω, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94.

52 Ενόψει του συνόλου των προηγούμενων στοιχείων, η τρίτη αιτίαση του παρόντος λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

53 Επομένως, ο παρών λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 54 Πρώτον, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι είναι δικαιούχος πολλών σημάτων που περιλαμβάνουν τον όρο «bridge», τα οποία αποτελούν «οικογένεια» σημάτων ή «σήματα της ίδιας σειράς προϊόντων». Το γεγονός αυτό, το οποίο μπορεί να αυξήσει τον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων, δεν ελήφθη υπόψη από το τμήμα προσφυγών λόγω εσφαλμένης ερμηνείας των διατάξεων του κανονισμού 40/94 σχετικά με την απόδειξη της χρήσης των σημάτων.
- 55 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι τα σήματα, των οποίων είναι δικαιούχος, είναι σύνθετα σήματα, όλα δε περιλαμβάνουν έναν κοινό όρο, την αγγλική λέξη «bridge», συνοδευόμενη από άλλα λεκτικά ή εικονιστικά σημεία. Όλα τα στοιχεία που συνθέτουν τα εν λόγω σήματα δεν έχουν καμία σχέση με τα προϊόντα που προσδιορίζουν. Επομένως, τα εν λόγω σήματα έχουν πολύ ισχυρό εγγενή διακριτικό χαρακτήρα, ενισχυμένο, όσον αφορά το λεκτικό σήμα THE BRIDGE, από τη μαζική χρήση που του έχει γίνει, η οποία επιρρωννύεται από την ογκωδέστατη τεκμηρίωση που προσκόμισε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η ιταλική και η κοινοτική νομολογία αναγνωρίζει ευρύτερη προστασία σ' αυτό το είδος σημάτων. Συναφώς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, με την απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon (Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 18), το Δικαστήριο έκρινε ότι «τα σήματα με ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα, είτε από την ίδια τους τη φύση είτε λόγω του ότι είναι γνωστά στην αγορά, απολαύουν προστασίας μεγαλύτερης από εκείνα των οποίων ο διακριτικός χαρακτήρας είναι ασθενέστερος».

- 56 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το τμήμα ανακοπών και το τμήμα προσφυγών έκριναν εξάλλου ότι το σήμα THE BRIDGE εκφράζει μια έννοια που δεν έχει καμία σχέση με τα προϊόντα για τα οποία έχει καταχωριστεί και, κατά συνέπεια, έχει εγγενή διακριτικό χαρακτήρα. Το τμήμα προσφυγών αναγνώρισε επίσης τον πασιδηλο χαρακτήρα του σήματος THE BRIDGE, χωρίς παρ' όλ' αυτά να αντλήσει τις συνέπειες που επιβάλλονται όσον αφορά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως.
- 57 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως την αρχή της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημάτων και της ομοιότητας των προϊόντων. Η προσφεύγουσα, αναφερόμενη στην κοινοτική νομοθεσία, συγκεκριμένα στην απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL (Συλλογή 1997, σ. I-6191), παρατηρεί ότι ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται συνολικώς, λαμβάνοντας υπόψη όλους του κρίσιμους παράγοντες της συγκεκριμένης περιπτώσεως, οι οποίοι πρέπει να θεωρηθούν ως αλληλεξαρτώμενοι.
- 58 Τρίτον, όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι εσφαλμένως το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα προγενέστερα σήματα και το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν είναι παρεμφερή.
- 59 Όσον αφορά τη σύγκριση από οπτικής απόψεως, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, αντίθετα προς όσα κρίθηκαν με την προσβαλλομένη απόφαση, η ύπαρξη, στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, πλαγίως του λεκτικού στοιχείου «bainbridge», σχεδίου το οποίο αναπαριστά κύλινδρο υφάσματος ο οποίος ξετυλίγεται μέχρις ότου λάβει τη μορφή ιστίου σκάφους αυξάνει απλώς τον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ

του εν λόγω σήματος και των προγενεστέρων εικονιστικών σημάτων, δεδομένου ότι τα σήματα αυτά συντίθενται επίσης από λεκτικό στοιχείο που περιλαμβάνει τη λέξη «bridge» και γραφικά στοιχεία. Το γεγονός αυτό οδηγεί το κοινό να πιστεύσει ότι από την προσφεύγουσα προέρχονται τα προϊόντα που προσδιορίζονται με το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και αποτελούν σειρά προϊόντων που προορίζονται ειδικά για τα πρόσωπα που ενδιαφέρονται για την ιστιοπλοΐα και τον θαλάσσιο τουρισμό. Η εντύπωση αυτή ενισχύεται κατόπιν από το γεγονός ότι το εικονιστικό στοιχείο του προγενέστερου σήματος που καλύπτεται από την καταχώριση υπ' αριθ. 721569 αναπαράγει το σχέδιο ανεμολογίου, το οποίο είναι κατ' εξοχήν ναυτικό σύμβολο.

- 60 Η προσφεύγουσα παρατηρεί επίσης ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και το προγενέστερο εικονιστικό σήμα που αποτελεί το αντικείμενο της καταχωρίσεως υπ' αριθ. 370836 είναι πολύ παρεμφερή ως προς τα γραφικά στοιχεία.
- 61 Όσον αφορά τη σύγκριση των σημάτων από εννοιολογικής απόψεως, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι ο μέσος Ιταλός καταναλωτής γνωρίζει ξένες γλώσσες βάσει των οποίων μπορεί να συλλάβει την προβαλλομένη εννοιολογική διαφορά που υπάρχει μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων.
- 62 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι είναι εσφαλμένος ο ισχυρισμός του τμήματος προσφυγών ότι ο εν λόγω καταναλωτής μπορεί να συλλάβει την έννοια της αγγλικής λέξης «bridge». Η προσφεύγουσα τονίζει ότι η λέξη αυτή δεν είναι ομόηχη με την αντίστοιχη ιταλική λέξη «ponte» και ο όρος «bridge» χρησιμοποιείται συνήθως στα ιταλικά για να περιγράψει ένα παιχνίδι χαρτιών.
- 63 Περαιτέρω, ακόμη και αν υποτεθεί ότι είναι ορθή η κρίση ότι ο αγγλικός όρος «bridge» είναι εύληπτος στον μέσο Ιταλό καταναλωτή, έπρεπε, εν πάση περιπτώσει,

να είχε οδηγήσει το τμήμα προσφυγών στην αναγνώριση της υπάρξεως ομοιότητας μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων, καθόσον όλα τα εν λόγω σήματα περιλαμβάνουν τον όρο αυτό. Αντιθέτως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ο μέσος Ιταλός καταναλωτής, μολονότι δύναται να αντιληφθεί την έννοια της λέξης «bridge» όταν χρησιμοποιείται στα σήματα της προσφεύγουσας, δεν μπορεί να διακρίνει τον ίδιο αυτό όρο στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εφόσον χρησιμοποιείται από κοινού με έναν άλλο όρο, «bain», ο οποίος δεν σημαίνει τίποτε στα αγγλικά, οπότε το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εμφανίζεται στο ενδιαφερόμενο κοινό ως ένα ομοιογενές συνεκτικό σύνολο χωρίς καμία προφανή σημασία.

- 64 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την εκτίμηση αυτή, προσθέτοντας ότι, αν, όπως υποστηρίζει το τμήμα προσφυγών, ο μέσος Ιταλός καταναλωτής γνωρίζει επαρκώς ξένες γλώσσες, ώστε να μπορεί να συλλάβει την έννοια της αγγλικής λέξης «bridge», μπορεί επίσης να καταλάβει, στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, τη γαλλική λέξη «bain» και θα διαχωρίσει τον όρο «bainbridge» σε δύο λέξεις. Η προσφεύγουσα τονίζει ότι είναι απίθανη η άποψη της παρεμβαίνουσας ότι ο εν λόγω καταναλωτής θα αντιληφθεί το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως επώνυμο ή γεωγραφική ένδειξη.
- 65 Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, είτε ο μέσος Ιταλός καταναλωτής δεν θα καταλάβει πιθανώς καμία από τις ξένες λέξεις που συνθέτουν τα συγκρουόμενα σήματα, είτε θα αναγνωρίσει μόνον τη λέξη «bridge» την οποία αντιλαμβάνεται σε όλα τα επίμαχα σήματα. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, είναι προφανής ο κίνδυνος συγχύσεως. Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα επικαλείται πολλές αποφάσεις του ΓΕΕΑ όπου η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως έγινε δεκτή χωρίς καμία αναφορά στη δυνατότητα των επιμάχων σημάτων να γίνουν αντιληπτά από τον ενδιαφερόμενο καταναλωτή.
- 66 Τέλος, η προσφεύγουσα αναφέρει πολλές αποφάσεις που εκδόθηκαν σε υποθέσεις που προσομοιάζουν πολύ με την υπό κρίση υπόθεση, όπου τα όργανα του ΓΕΕΑ αναγνώρισαν την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων.

- 67 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών είναι ορθή.
- 68 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη του το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είναι δικαιούχος πολλών σημάτων που έχουν το κοινό στοιχείο «bridge», το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ότι το κοινοτικό σύστημα δεν χορηγεί καμία αόριστη νομική προστασία στα «σήματα της ίδιας σειράς προϊόντων», εφόσον κάθε προγενέστερο σήμα πρέπει να ληφθεί υπόψη μεμονωμένα στο πλαίσιο της εκτιμήσεως ενδεχομένου κινδύνου συγχύσεως με το κοινοτικό σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Συναφώς, η έννοια των «σημάτων της ίδιας σειράς προϊόντων» έχει σημασία για την εκτίμηση αυτή μόνον αν ο ενδιαφερόμενος καταναλωτής βρέθηκε αντιμέτωπος με καθένα από τα προγενέστερα σήματα, τα οποία πράγματι χρησιμοποίησε, ώστε να έχει την εντύπωση ότι υφίσταται μεταξύ τους σύνδεσμος ικανός να προσδώσει σε όλα τα σήματα την ίδια προέλευση. Κατά συνέπεια, η έννοια των «σημάτων της ίδιας σειράς προϊόντων» ή «οικογένειας σημάτων» είναι λυσιτελής μόνον επί ουσιαστικής χρήσης κάθε σήματος.
- 69 Στη συνέχεια, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη κατά την εκτίμησή του ούτε την αλληλεξάρτηση μεταξύ της ομοιότητας των εν λόγω προϊόντων και της ομοιότητας των επιμάχων σημάτων ούτε την προβαλλομένη φήμη των προγενεστέρων σημάτων, το ΓΕΕΑ τονίζει ότι η ύπαρξη ελάχιστου βαθμού ομοιότητας μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να αναγνωρίζεται κίνδυνος συγχύσεως, ελλείψει του οποίου δεν είναι πλέον απαραίτητο να εξεταστούν οι λοιπές προϋποθέσεις που συμβάλλουν στην συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, όπως ο εγγενής διακριτικός χαρακτήρας και η φήμη του προγενεστέρου σήματος ή η ενδεχόμενη ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων. Εν προκειμένω, δεν μπορεί να διακριθεί αυτός ο ελάχιστος βαθμός ομοιότητας μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων.
- 70 Το ΓΕΕΑ, όπως και το τμήμα προσφυγών, θεωρεί ότι στα προγενέστερα σήματα η λέξη «bridge» μπορεί να αφαιρεθεί από το σύνολο του οποίου αποτελεί μέρος.

Αντιθέτως, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποτελεί μια ομοιογενή συνεκτική ολότητα, χωρίς καμία προφανή σημασία, όπου το λεκτικό στοιχείο «bridge» χάνει κάθε εξατομικευμένο χαρακτήρα και συγχωνεύεται με άλλη λέξη η οποία διαφέρει σαφώς από τα στοιχεία που συνθέτουν την ολότητα αυτή. Σύμφωνα με το ΓΕΕΑ, η κοινή πείρα δείχνει ότι οι λέξεις μπορούν να χάνουν ή να αποκτούν την έννοιά τους όταν διαχωρίζονται ή συνενώνονται με άλλες λέξεις, όπως είναι η περίπτωση της ιταλικής λέξης «bella» όταν αναπαράγεται στη λέξη «isabella».

- 71 Περαιτέρω, το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι, από οπτικής απόψεως, τα συγκρουόμενα σήματα είναι σαφώς διαφορετικά λόγω του μήκους τους ή του αναπαρισταμένου γραφικού αντικειμένου.
- 72 Η παρεμβαίνουσα συντάσσεται με τις εκτιμήσεις του ΓΕΕΑ όσον αφορά τις αιτιάσεις που η προσφεύγουσα αντλεί από τη φερόμενη ύπαρξη «σημάτων της ίδιας σειράς προϊόντων» και της φερομένης παραβίασεως της αρχής της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημάτων και της ομοιότητας των προϊόντων. Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, η παρεμβαίνουσα προσθέτει ότι η έννοια των «σημάτων της ίδιας σειράς προϊόντων» προϋποθέτει ότι τα υπό εξέταση σήματα έχουν κοινή δομή που δεν μπορεί να ανευρεθεί στα προγενέστερα σήματα.
- 73 Όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων, η παρεμβαίνουσα παρατηρεί ότι, όσον αφορά τα οπτικά στοιχεία, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι σύνθετο, εικονιστικό και λεκτικό σήμα το οποίο περιλαμβάνει σχέδια με έντονη διακριτική ισχύ, ώστε να προσελκύει την προσοχή του καταναλωτή και να προσδιορίζει τη ναυτική προέλευση του σήματος και των οικείων προϊόντων. Η παρεμβαίνουσα τονίζει επίσης την ιδιαίτερη γραφική παράσταση του λεκτικού στοιχείου «bainbridge». Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και τα προγενέστερα σήματα διαφέρουν επίσης από ακουστικής απόψεως.

- 74 Από εννοιολογικής απόψεως, η προσφεύγουσα τονίζει ότι ο όρος «bainbridge» είναι συνηθισμένο επώνυμο στις Ηνωμένες Πολιτείες. Εν προκειμένω, πρόκειται για το επώνυμο ενός από τους δύο ιδρυτές της αμερικανικής εταιρίας Bainbridge Aquabatten Inc., που παράγει υφάσματα για ιστία, τα οποία η παρεμβαίνουσα διανέμει αποκλειστικώς στην Ιταλία. Ο όρος αυτός είναι επίσης τοπωνύμιο που προσδιορίζει μια μικρή πόλη στην πολιτεία της Ουάσιγκτον καθώς και ένα μικρό νησί σε μία από τις λίμνες της πολιτείας της Γεωργίας. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με την παρεμβαίνουσα, ο όρος «bainbridge» δεν πρέπει να θεωρηθεί ως σύνθετη λέξη, αλλά ως ένα ενιαίο όνομα το οποίο δεν έχει κανένα εννοιολογικό σύνδεσμο με τα προγενέστερα σήματα τα οποία παραπέμπουν στην έννοια μιας γέφυρας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 75 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 προβλέπει ότι, «κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώρηση εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα» και ότι «ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα».
- 76 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνο σύγχυσεως αποτελεί ο κίνδυνος να πιστεύσει το κοινό ότι τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από επιχειρήσεις που συνδέονται οικονομικώς.
- 77 Κατά την ίδια αυτή νομολογία, ο κίνδυνος σύγχυσεως πρέπει να εκτιμάται συνολικώς, σύμφωνα με τον τρόπο κατά τον οποίο προσλαμβάνει τα σήματα και τα

επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες το ενδιαφερόμενο κοινό, και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδιαιτέρως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημάτων και της ομοιότητας των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 31 έως 33, και την εκεί παρατεθείσα νομολογία].

- 78 Εν προκειμένω, δεδομένης της φύσεως των εν λόγω προϊόντων, ο προσδιορισμός των οποίων επαναλαμβάνεται στις σκέψεις 6 και 9 ανωτέρω, το ενδιαφερόμενο κοινό σε σχέση με το οποίο πρέπει να πραγματοποιηθεί η ανάλυση του κινδύνου συγχύσεως αποτελείται, για όλα τα επίμαχα προϊόντα, από τον μέσο καταναλωτή του κράτους μέλους όπου τα προγενέστερα σήματα προστατεύονται, δηλαδή την Ιταλία.
- 79 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και κατόπιν των προεκτεθέντων στοιχείων, πρέπει επομένως να γίνει σύγκριση μεταξύ, αφενός, των εν λόγω προϊόντων και, αφετέρου, των συγκρουομένων σημάτων.

— Επί των επιμάχων προϊόντων

- 80 Σύμφωνα με τη νομολογία, για την εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι ασκούντες επιρροή παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών. Στους παράγοντες αυτούς περιλαμβάνονται, ειδικότερα, η φύση τους, ο προσορισμός τους, η χρήση τους, καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός χαρακτήρας τους [απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-388/00, Institut für Lernsysteme κατά ΓΕΕΑ — Educational Services (ELS), Συλλογή 2002, σ. II-4301, σκέψη 51].

- 81 Εν προκειμένω, η ανακοπή στηρίζεται σε προγενέστερα σήματα που έχουν καταχωριστεί για προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 18 και 25 ή στη μία από τις δύο αυτές κλάσεις και στρέφεται κατά της καταχώρισης του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση για προϊόντα που εμπίπτουν στις ίδιες κλάσεις.
- 82 Προς εκτίμηση του βαθμού ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων αρκεί, επομένως, η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από τις περιγραφές που παρατίθενται στις σκέψεις 6 και 9 ανωτέρω και από αυτά που συνομολογούν κατά τα λοιπά οι διάδικοι, τα προϊόντα που αφορά η αίτηση καταχώρισης του σήματος και αυτά που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα ταυτίζονται.

— Επί των επιμάχων σημάτων

- 83 Στη σκέψη 11 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι μόνον έξι από τα προγενέστερα σήματα, δηλαδή τα τρισδιάστατα σήματα που περιλαμβάνουν το λεκτικό στοιχείο «the bridge» (καταχώριση υπ' αριθ. 704372 και 633349), το λεκτικό σήμα FOOTBRIDGE (καταχώριση υπ' αριθ. 710102), το εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «the bridge wayfarer» (καταχώριση υπ' αριθ. 721579), το λεκτικό στοιχείο OVER THE BRIDGE (καταχώριση υπ' αριθ. 630763) και το λεκτικό σήμα THE BRIDGE (καταχώριση υπ' αριθ. 642953), μπορούν να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως.
- 84 Εφόσον καμία από τις αιτιάσεις που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά της εν λόγω κρίσεως του τμήματος προσφυγών και οι οποίες εξετάστηκαν στο πλαίσιο της αναλύσεως του πρώτου λόγου ακυρώσεως δεν έγινε δεκτή, η ανάλυση, όσον αφορά την ομοιότητα των συγκρουομένων σημάτων, πρέπει να περιοριστεί στη σύγκριση μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των έξι προγενεστέρων σημάτων που απαριθμούνται στην προαναφερθείσα σκέψη 11 της προσβαλλομένης αποφάσεως (στο εξής: κρίσιμα για την υπόθεση προγενέστερα σήματα).

- 85 Πρέπει κατ' αρχάς να συγκριθεί το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση με κάθε ένα από τα κρίσιμα για την υπόθεση προγενέστερα σήματα θεωρούμενα μεμονωμένως και, στη συνέχεια, να εξεταστεί, στο πλαίσιο της αναλύσεως του κινδύνου συγχύσεως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας το οποίο αντλείται από την ύπαρξη προβαλλομένης «οικογένειας» ή ««σειράς προϊόντων» των προγενεστέρων σημάτων.
- 86 Κατά πάγια νομολογία, η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, η οποία πρέπει να πραγματοποιείται λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων, πρέπει, όσον αφορά την οπτική, ακουστική ή εννοιολογική ομοιότητα των εξεταζομένων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (προαναφερθείσα απόφαση SABEL, σκέψη 23, και προαναφερθείσα απόφαση ELS, σκέψη 62). Πράγματι, ο τρόπος με τον οποίο ο μέσος καταναλωτής του επίμαχου είδους προϊόντος ή υπηρεσίας προσλαμβάνει τα σήματα έχει καθοριστική σημασία για τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, προσλαμβάνει δε συνήθως ένα σήμα ως μια ολότητα και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (προαναφερθείσα απόφαση SABEL, σκέψη 23).
- 87 Εν προκειμένω, τα κρίσιμα για την υπόθεση προγενέστερα σήματα αποτελούνται από λεκτικά σήματα, από σύνθετα, εικονιστικά και λεκτικά σήματα και από τρισδιάστατα σήματα, που περιλαμβάνουν ένα κοινό λεκτικό στοιχείο, δηλαδή την αγγλική λέξη «bridge», της οποίας προηγείται, στην πλειονότητα των σημάτων, το οριστικό άρθρο «the». Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι ένα σύνθετο σήμα, το οποίο αποτελείται από τετράγωνη μαυρόασπρη ετικέτα επί της οποίας αναπαράγεται σχέδιο ενός κυλίνδρου υφάσματος που ξετυλίγεται μέχρις ότου λάβει το σχήμα ιστίου πλοίου. Στη δεξιά πλευρά του σχεδίου υπάρχει η μνεία «bainbridge», με καλλιγραφικούς μαύρους χαρακτήρες, οι οποίοι εκτείνονται οριζοντίως στα δύο τρίτα του μήκους της ετικέτας, και υπογραμμίζονται με μαύρη γραμμή που διασχίζει όλη την ετικέτα.
- 88 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι, όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα προγενέστερα σήματα έχουν ισχυρό εγγενή διακριτικό χαρακτήρα, καθόσον αποτελούνται από λεκτικά, σύνθετα και

τρισεπίστομα σημεία, στα στοιχεία των οποίων, εξεταζόμενα μεμονωμένα ή στο σύνολό τους, δεν έχουν καμία σχέση με τα προϊόντα που προσδιορίζουν. Όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τα προγενέστερα σήματα που περιλαμβάνουν το λεκτικό στοιχείο «the bridge», ο εν λόγω χαρακτήρας τονίστηκε μεταγενέστερα με την έντονη χρήση που έγινε στο σήμα. Ωστόσο, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ο κίνδυνος συγχύσεως είναι τόσο μεγαλύτερος όσο σημαντικότερη είναι η διακριτική δύναμη του προγενέστερου σήματος και τα σήματα με ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα, είτε από την ίδια τους τη φύση είτε λόγω του ότι είναι γνωστά στην αγορά, απολαύουν προστασίας μεγαλύτερης απ' ό,τι εκείνα των οποίων ο διακριτικός χαρακτήρας είναι ασθενέστερος (προαναφερθείσες αποφάσεις SABEL, σκέψη 24, και Canon, σκέψη 18).

- 89 Αντιθέτως, όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών αναγνώρισε τον πασιδήλο χαρακτήρα των προγενεστέρων σημάτων, αρκεί η επίσημανση ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν στηρίζεται σε κανένα τμήμα της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 90 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν το τμήμα προσφυγών μπόρεσε, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη εκτιμήσεως, να κρίνει ότι δεν υπάρχουν οπτικές, ακουστικές και εννοιολογικές ομοιότητες μεταξύ των εξεταζομένων σημάτων.
- 91 Πρέπει κατ' αρχάς να συγκριθούν τα εν λόγω σήματα από οπτικής απόψεως.
- 92 Συναφώς, τα κρίσιμα για την υπόθεση προγενέστερα σήματα πρέπει να διακριθούν σε τρεις κατηγορίες, αναλόγως του αν πρόκειται για λεκτικά, σύνθετα σήματα, δηλαδή αποτελούμενα από εικονιστικά και λεκτικά στοιχεία, ή τρισεπίστομα σήματα.

- 93 Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν τα προγενέστερα σήματα FOOTBRIDGE (καταχώριση υπ' αριθ. 710102), OVER THE BRIDGE (καταχώριση υπ' αριθ. 630763) και THE BRIDGE (καταχώριση υπ' αριθ. 642953).
- 94 Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι ένα σύνθετο σήμα, λεκτικό και εικονιστικό, μπορεί να θεωρηθεί παρόμοιο με άλλο σήμα, το οποίο είναι παρεμφερές ή πανομοιότυπο προς ένα από τα στοιχεία που αποτελούν το σύνθετο σήμα, μόνον αν το στοιχείο αυτό είναι το κυρίαρχο στοιχείο στη συνολική εντύπωση που προκαλεί το σύνθετο σήμα. Τούτο συμβαίνει οσάκις το συνθετικό στοιχείο και μόνον αυτό μπορεί να κυριαρχεί στην εικόνα του σήματος αυτού την οποία διατηρεί στη μνήμη του το ενδιαφερόμενο κοινό και, επομένως, όλα τα υπόλοιπα στοιχεία που αποτελούν το σήμα είναι αμελητέα στο πλαίσιο της συνολικής εντύπωσης που προκαλεί το εν λόγω σήμα [απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 33].
- 95 Εν προκειμένω, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το λεκτικό στοιχείο του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, «bainbridge», μπορεί να θεωρηθεί ως το στοιχείο που μπορεί να προσελκύσει περισσότερο από τα άλλα την προσοχή του καταναλωτή, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι οπτικές ομοιότητες μεταξύ του εν λόγω στοιχείου και των τριών επιμάχων προγενεστέρων σημάτων αφορούν μόνο μια ακολουθία έξι γραμμάτων, που αποτελεί την αγγλική λέξη «bridge». Η λέξη αυτή συνοδεύεται, στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, από το πρόθεμα «bain» και, στα προγενέστερα σήματα από τις χωριστές λέξεις «over the», «the» και με το πρόθεμα «foot».
- 96 Εξάλλου, η λέξη «bainbridge» συνοδεύεται στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση από εικονιστικά στοιχεία, η σημασία των οποίων, μολοντί μπορεί να χαρακτηριστεί ως ασθενέστερη, δεν είναι ωστόσο αμελητέα στη συνολική εντύπωση που δημιουργεί το εν λόγω σήμα.
- 97 Ωστόσο, κατόπιν των προαναφερθεισών διαφορών μεταξύ των τριών επιμάχων προγενεστέρων σημάτων και του λεκτικού στοιχείου του σήματος του οποίου

ζητήθηκε η καταχώριση και λαμβανομένου υπόψη του ετέρου παράγοντα διαφοροποίησης που αποτελούν τα εικονιστικά στοιχεία τα οποία χαρακτηρίζουν το τελευταίο αυτό σήμα, η ομοιότητα μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων που επισημάνθηκε στη σκέψη 96 ανωτέρω δεν μπορεί να πρυτανεύσει στο πλαίσιο συνολικής εκτιμήσεως των συγκρουομένων σημάτων από οπτικής απόψεως.

- 98 Η δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει μόνον το σύνθετο σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «the bridge wayfarer» (καταχώριση υπ' αριθ. 721579). Το εν λόγω σήμα αναπαράγει το σχέδιο ενός μαυρόασπρου ανεμολογίου που διασχίζεται από μια οριζόντια μαύρη γραμμή. Το εν λόγω εικονιστικό στοιχείο είναι τοποθετημένο μεταξύ των λέξεων «the bridge», με παχείς μαύρους τυπογραφικούς χαρακτήρες και, «wayfarer», με μικρότερους μαύρους τυπογραφικούς χαρακτήρες.
- 99 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το εν λόγω προγενέστερο σήμα διαφέρει ουσιωδώς από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση από οπτικής απόψεως. Πράγματι, το μοναδικό κοινό στοιχείο στα συγκρούμενα σήματα, δηλαδή η ακολουθία έξι γραμμάτων που συνθέτουν τη λέξη «bridge», δεν διακρίνεται προφανώς εν προκειμένω στη συνολική εντύπωση που παράγουν τα εν λόγω σήματα, η οποία επηρεάζεται εντόνως από τα εικονιστικά στοιχεία, στα οποία περιλαμβάνονται, εκτός από τα σχέδια, η γραφική αναπαράσταση των λεκτικών στοιχείων που προστίθενται στην προαναφερθείσα λέξη, ήτοι το πρόθεμα «bain» στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και οι χωριστές λέξεις «the» και «wayfarer» στο επίμαχο προγενέστερο σήμα.
- 100 Τέλος, όσον αφορά την τρίτη κατηγορία των κρίσιμων για την υπόθεση προγενεστέρων σημάτων, η οποία αποτελείται από τρισδιάστατες ετικέτες αναπαράγουσες τη λέξη «the bridge», επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι διαφορές που οφείλονται στην ίδια τη φύση των εν λόγω σημάτων επαρκούν για να αποκλείσουν κάθε ομοιότητα με το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση από οπτικής απόψεως.
- 101 Τέλος, από τη σύγκριση σε οπτικό πεδίο των συγκρουομένων σημάτων προκύπτουν έντονες διαφορές μεταξύ τους, βάσει των οποίων μπορεί να θεωρηθεί ότι το μόνο κοινό στοιχείο, το οποίο αποτελείται από την ακολουθία των έξι γραμμάτων που

συνθέτουν τη λέξη «bridge», δεν αρκεί για να αποδείξει ότι τα επίμαχα σήματα, λαμβανομένης υπόψη της συνολικής εντύπωσης που δημιουργούν τα σήματα αυτά, έχουν σημαντικό βαθμό οπτικής ομοιότητας για τους σκοπούς της εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως.

- 102 Στη συνέχεια, πρέπει να συγκριθούν τα συγκρουόμενα σήματα από ακουστικής απόψεως.
- 103 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι ακουστικές ομοιότητες των συγκρουομένων σημάτων είναι αρκετά αμελητέες αν συγκριθεί το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση με το προγενέστερο σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «the bridge wayfarer» και το λεκτικό προγενέστερο σήμα OVER THE BRIDGE, εφόσον είναι πιο έντονες όταν η σύγκριση αυτή αφορά τα προγενέστερα λεκτικά σήματα THE BRIDGE και FOOTBRIDGE, και τα προγενέστερα τρισδιάστατα σήματα που περιλαμβάνουν το λεκτικό στοιχείο «the bridge».
- 104 Δεν είναι πειστικό το επιχείρημα που προέβαλε το τμήμα προσφυγών, στη σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι ακουστικές διαφορές «αντανακλούν ευρέως τις εννοιολογικές διαφορές (...), δεδομένου ότι τα διάφορα σήματα προφέρονται διαφορετικά ανάλογα με την έννοια των λέξεων που τα αποτελούν».
- 105 Αντιθέτως, πρέπει να θεωρηθεί ότι ο Ιταλός καταναλωτής προφέρει προφανώς τα προαναφερθέντα τέσσερα προγενέστερα σήματα και το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση κατά τρόπο ώστε η λέξη «bridge» να τονίζεται σε όλες τις περιπτώσεις, ιδίως, μεταξύ άλλων, λόγω της διατάξεως των γραμμάτων και της αντιπαραθέσεως των συμφώνων «d» και «g», που δεν απαντάται στην ιταλική γλώσσα. Περαιτέρω, η ακουστική ομοιότητα μεταξύ των προγενεστέρων λεκτικών σημάτων THE BRIDGE και FOOTBRIDGE και των προγενεστέρων τρισδιάστατων σημάτων που περιλαμβάνουν το λεκτικό στοιχείο «the bridge», αφενός, και το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «bainbridge», αφετέρου, τονίζεται τοσούτω μάλλον που η λέξη «bridge»

περιλαμβάνεται σε όλα αυτά τα σήματα στην ίδια θέση. Αντιθέτως, η ομοιότητα αυτή αμβλύνεται λόγω της υπάρξεως των λέξεων «the» και του προθέματος «foot» στα προγενέστερα σήματα και του προθέματος «bain» στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

- 106 Ενόψει των προηγούμενων στοιχείων, πρέπει συνεπώς να αναγνωρισθεί η ύπαρξη ορισμένης ακουστικής ομοιότητας μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και, τουλάχιστον, των προαναφερθέντων τεσσάρων προγενεστέρων σημάτων.
- 107 Τέλος, τα συγκρουόμενα σήματα πρέπει να συγκριθούν από εννοιολογικής απόψεως.
- 108 Αφετηρία της αναλύσεως του τμήματος προσφυγών που αφορά το σημασιολογικό περιεχόμενο των επιμάχων σημάτων είναι η υποθετική περίπτωση, την οποία αμφισβητεί η προσφεύγουσα, ότι ο μέσος Ιταλός καταναλωτής γνωρίζει επαρκώς την αγγλική γλώσσα ώστε μπορεί να αναγνωρίσει την έννοια του όρου «bridge» και να τη συνδέσει με την αντίστοιχη ιταλική λέξη «ponte» (σκέψη 17 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 109 Η υποθετική αυτή περίπτωση δεν αμφισβητείται. Πράγματι, όπως ορθώς παρατήρησε η παρεμβαίνουσα, η λέξη «bridge» αποτελεί μέρος του στοιχειώδους λεξιλογίου της αγγλικής γλώσσας, η γνώση της οποίας εντάσσεται, στην Ιταλία, σε επίπεδο μέσης σχολικής εκπαίδευσης. Το αυτό ισχύει για τους αγγλικούς όρους «the» και «foot», και της εκφράσεως «over the» που περιλαμβάνονται στα προγενέστερα σήματα.
- 110 Το τμήμα προσφυγών συνεχίζει τη συλλογιστική του εκθέτοντας ότι ο Ιταλός καταναλωτής μπορεί να αντιληφθεί τη λέξη «bridge» υπό την έννοια της γέφυρας

μόνον όταν απαντά τα προγενέστερα σήματα, εφόσον μόνον στα εν λόγω σήματα ο όρος αυτός χρησιμοποιείται από κοινού με το άρθρο «the» ή με άλλες αγγλικές λέξεις, όπως «foot», η κατανόηση του οποίου είναι εύκολη. Αντιθέτως, δεν πρόκειται περί αυτού ως προς το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, δεδομένου ότι η λέξη «bridge» περιλαμβάνεται στο σήμα αυτό με το πρόθεμα «bain», πράγμα το οποίο, καθαυτό, στερείται κάθε σημασίας (σκέψη 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Επομένως, σύμφωνα με το τμήμα προσφυγών, «μολονότι, στα προγενέστερα σήματα, η λέξη “bridge” μπορεί να συνδυαστεί ιδεωδώς με το σήμα του οποίου αποτελεί μέρος, το σήμα BAINBRIDGE συνιστά ένα ομοιογενές και συνεκτικό σύνολο, που δεν έχει καμία προφανή σημασία, παρά μόνον ως επινοηθέν σήμα, επώνυμο ή γεωγραφική ένδειξη, όπου η λέξη “bridge”, μολονότι υπάρχει, δεν έχει καμία ανεξάρτητη αξία» (σκέψη 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

- 111 Συναφώς, η συλλογιστική του τμήματος προσφυγών δεν πάσχει προφανώς από πλάνη εκτιμήσεως.
- 112 Πράγματι, το γεγονός ότι της λέξεως «bridge» προηγείται, στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, το πρόθεμα «bain», που δεν έχει καμία σημασία στην αγγλική γλώσσα, αποδυναμώνει την αμεσότητα του σημασιολογικού συνδέσμου μεταξύ της εν λόγω λέξης και της έννοιας που υπονοεί στη γλώσσα αυτή. Επομένως, το σύνολο που αποτελείται από τον όρο «bainbridge» μπορεί ευκόλως να γίνει αντιληπτό από τον Ιταλό καταναλωτή ως επινοηθείσα λέξη ή λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι, στη γραφική παράσταση του σήματος, ο εν λόγω όρος αρχίζει με κεφαλαίο γράμμα, ως γεωγραφική ένδειξη, προσδιορίζουσα πόλη ή περιοχή την οποία διασχίζει ποταμός, όπως, παραδείγματος χάρη, η λέξη «Cambridge», ή όπως ένα οικογενειακό όνομα. Περαιτέρω, η γραφική παράσταση του σήματος δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο που υπενθυμίζει την ιδέα μιας γέφυρας. Αντιθέτως, το σχέδιο που παριστάνει ένα ιστίο πλοίου μπορεί να οδηγήσει τον καταναλωτή να σκεφθεί ότι η ένδειξη «bainbridge» προσδιορίζει μια παραθαλάσσια τοποθεσία, όπου ασκούνται ναυτικά αθλήματα. Τέτοιος συσχετισμός ιδεών μπορεί επίσης να ενισχυθεί στην αντίληψη του μέσου Ιταλού καταναλωτή, αν υποθεθεί ότι, όπως προτείνει η προσφεύγουσα, ο καταναλωτής αυτός μπορεί να αντιληφθεί την έννοια της γαλλικής λέξης «bain», που παρουσιάζεται ως πρόθεμα στον όρο «bainbridge».

- 113 Αντιθέτως, όταν χρησιμοποιείται στα κρίσιμα για την υπόθεση προγενέστερα σήματα, η λέξη «bridge» παραπέμπει άμεσα στην έννοια της γέφυρας. Η εν λόγω αμεσότητα της σημασιολογικής σχέσης ενισχύεται από διάφορα στοιχεία, όπως η χρησιμοποίηση του άρθρου «the», ή άλλων λέξεων που προέρχονται από την αγγλική γλώσσα σε σχέση με ποιοτικά επίθετα («foot»).
- 114 Κατόπιν των προεκτεθέντων στοιχείων, πρέπει επομένως να θεωρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών δεν διέπραξε πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι τα συγκρουόμενα σήματα δεν ταυτίζονται από σημασιολογικής απόψεως και, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση καταχράται την έννοια της «γέφυρας» εκφρασθείσα με τα κρίσιμα για την υπόθεση προγενέστερα σήματα (σκέψη 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

— Επί του κινδύνου συγχύσεως

- 115 Από τα προεκτεθέντα στοιχεία προκύπτει ότι τα συγκρουόμενα σήματα παρουσιάζουν ουσιώδεις ομοιότητες μόνον από ακουστικής απόψεως.
- 116 Ωστόσο, παρά τον έντονο διακριτικό χαρακτήρα των κρίσιμων για την υπόθεση προγενεστέρων σημάτων και την ταυτότητα των προϊόντων που προσδιορίζουν τα σήματα αυτά και το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, δεν διαπιστώνεται ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μόνον ενόψει των ακουστικών ομοιοτήτων μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων. Συναφώς, επισημαίνεται ότι ο βαθμός ακουστικής ομοιότητας δύο σημάτων έχει περιορισμένη σημασία στην περίπτωση προϊόντων που τίθενται σε εμπορία κατά τρόπον ώστε, συνήθως, το ενδιαφερόμενο κοινό, κατά την αγορά, αντιλαμβάνεται το σήμα που προσδιορίζει τα προϊόντα αυτά οπτικά [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, και της 28ης Ιουνίου 2005, T-301/03, Canal Ireland κατά ΓΕΕΑ — Canal Jean (CANAL JEAN CO. NEW YORK), Συλλογή 2005, σ. II-2479]. Τούτο συμβαίνει στην περίπτωση των επιμάχων εν προκειμένω προϊόντων.

- 117 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων στοιχείων, πρέπει να θεωρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως στον νου του καταναλωτή μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των έξι κρισίμων για την υπόθεση προγενεστέρων σημάτων για τους σκοπούς της εκτιμήσεώς του, τα οποία εξετάστηκαν μεμονωμένα.
- 118 Στο στάδιο αυτό, απομένει να αναλυθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα προγενέστερα σήματα, τα οποία χαρακτηρίζονται όλα από την παρουσία του ίδιου λεκτικού στοιχείου «bridge», αποτελούν «οικογένεια σημάτων» ή «σημάτων της ίδιας σειράς προϊόντων». Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το γεγονός αυτό μπορεί να δημιουργήσει αντικειμενικό κίνδυνο συγχύσεως καθόσον ο καταναλωτής, ενώπιον του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, το οποίο αναπαράγει το ίδιο λεκτικό στοιχείο των προγενεστέρων σημάτων, θα καταλήξει να πιστέψει ότι τα προσδιοριζόμενα με το σήμα αυτό προϊόντα προέρχονται επίσης από την προσφεύγουσα.
- 119 Προκαταρκτικώς, πρέπει να τονιστεί ότι ο κανονισμός 40/94 δεν αφορά την έννοια «σημάτων της ίδιας σειράς προϊόντων».
- 120 Παρ' όλ' αυτά, η διαπίστωση αυτή δεν μπορεί να απορρίψει εκ προοιμίου την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.
- 121 Για να εκτιμηθεί το βάσιμο της επιχειρηματολογίας αυτής, υπενθυμίζεται κατ' αρχάς ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση αν, λόγω του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού στον οποίο «περιλαμβάνεται και ο κίνδυνος συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα». Εξάλλου, στην έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94 διευκρινίζεται ότι «ο κίνδυνος συγχύσεως, η εκτίμηση του οποίου εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, και ιδίως από το πόσο γνωστό

είναι το σήμα στην αγορά, από τη σύνδεση που μπορεί να γίνει με το χρησιμοποιηθέν ή καταχωρηθέν σημείο, από το βαθμό της ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου και μεταξύ των σημειομένων προϊόντων ή υπηρεσιών, αποτελεί την ειδική προϋπόθεση της προστασίας».

- 122 Στη συνέχεια, υπενθυμίζεται ότι, κατά την αναφερθείσα στη σκέψη 78 ανωτέρω νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται συνολικώς, ανάλογα με τον τρόπο που το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται τα επίμαχα σήματα και τα προϊόντα ή υπηρεσίες, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών για την υπόθεση παραγόντων.
- 123 Ωστόσο, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, όταν η ανακοπή κατά αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στηρίζεται σε πολλά προγενέστερα σήματα και τα εν λόγω σήματα έχουν χαρακτηριστικά βάσει των οποίων μπορεί να θεωρηθούν ότι ανήκουν στην ίδια «σειρά» ή «οικογένεια», πράγμα το οποίο μπορεί να συμβαίνει, μεταξύ άλλων, είτε όταν αναπαράγουν πλήρως το ίδιο διακριτικό στοιχείο με την προσθήκη ενός γραφικού ή λεκτικού στοιχείου, που τα διαφοροποιεί, είτε όταν χαρακτηρίζονται από την επανάληψη του ίδιου προθέματος ή επιθέματος, αποσπάσματος ενός πρωτότυπου σήματος, το γεγονός αυτό αποτελεί κρίσιμο παράγοντα για την εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως.
- 124 Πράγματι, σε παρόμοιες υποθετικές περιπτώσεις, ο κίνδυνος συγχύσεως μπορεί να προκληθεί από τη δυνατότητα συσχέτισεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των προγενεστέρων σημάτων που αποτελούν μέρος της σειράς, όταν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση παρουσιάζει με τα τελευταία αυτά σήματα ομοιότητες που μπορεί να οδηγήσουν τον καταναλωτή να πιστέψει ότι αποτελεί μέρος της ίδιας αυτής σειράς και, συνεπώς, τα προϊόντα που προσδιορίζει έχουν την ίδια εμπορική προέλευση με τα προϊόντα που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα, ή έχουν συγγενική προέλευση. Αυτός ο κίνδυνος συσχέτισεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των προγενεστέρων σημάτων της ίδιας σειράς προϊόντων μπορεί να προκαλέσει σύγχυση για την εμπορική προέλευση των προϊόντων που προσδιορίζονται με τα συγκρουόμενα σήματα, μπορεί να υπάρχει ακόμα και όταν, όπως εν προκειμένω, από τη σύγκριση μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των προγενεστέρων σημάτων, λαμβανομένων υπόψη μεμονωμένα, δεν μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη άμεσου κινδύνου συγχύσεως. Στην περίπτωση αυτή, ο κίνδυνος να σφάλλει ο καταναλωτής ως προς την εμπορική προέλευση των

επιμάχων προϊόντων ή υπηρεσιών δεν προκύπτει από τη δυνατότητα συγχύσεως του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση με το τάδε ή δείνα από τα προγενέστερα σήματα της ίδιας σειράς προϊόντων, αλλά από τη δυνατότητα να κρίνει ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποτελεί μέρος της ίδιας αυτής σειράς.

125 Ωστόσο πρέπει να θεωρηθεί ότι ο περιγραφείς ανωτέρω κίνδυνος συσχέτισεως μπορεί να προβληθεί μόνον αν πληρούνται σωρευτικώς δύο προϋποθέσεις.

126 Πρώτον, ο δικαιούχος σειράς προγενεστέρων καταχωρίσεων πρέπει να αποδείξει τη χρήση όλων των σημάτων που ανήκουν στη σειρά ή, τουλάχιστον, αριθμού σημάτων που μπορεί να αποτελέσουν «σειρά». Πράγματι, για να υφίσταται κίνδυνος ώστε το κοινό να σφάλει ως προς το σε ποια σειρά ανήκει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, τα προγενέστερα σήματα που αποτελούν μέρος της σειράς αυτής πρέπει οπωσδήποτε να υπάρχουν στην αγορά. Εφόσον το γεγονός ότι λαμβάνεται υπόψη ότι τα προγενέστερα σήματα ανήκουν στην ίδια σειρά συνεπάγεται τη διεύρυνση του πεδίου προστασίας των σημάτων τα οποία αποτελούν μέρος της σειράς εξεταζόμενα μεμονωμένα, πρέπει να θεωρηθεί ότι αποκλείεται κάθε αόριστη εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, στηριζόμενη μόνο στην ύπαρξη πολλών καταχωρίσεων που έχουν ως αντικείμενο σήματα τα οποία αναπαράγουν, όπως εν προκειμένω, το ίδιο διακριτικό στοιχείο, ελλείψει πραγματικής χρήσεως των σημάτων. Επομένως, ελλείψει της αποδείξεως μιας τέτοιας χρήσεως, ο κίνδυνος συγχύσεως τον οποίο ενδεχομένως συνεπάγεται η εμφάνιση στην αγορά του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση πρέπει να εκτιμηθεί συγκρίνοντας κάθε ένα από τα προγενέστερα σήματα, εξεταζόμενα μεμονωμένα, με το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

127 Δεύτερον, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν πρέπει μόνο να είναι παρόμοιο προς τα αποτελούμενα μέρος της σειράς σήματα, αλλά να έχει και χαρακτηριστικά που μπορούν να το συσχετίσουν με τη σειρά. Τούτο δεν μπορεί να συμβαίνει, παραδείγματος χάρη, όταν το κοινό στοιχείο των προγενεστέρων σημάτων της ίδιας σειράς προϊόντων χρησιμοποιείται στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση σε διαφορετική θέση απ' αυτήν στην οποία βρίσκεται συνήθως στα σήματα που ανήκουν στη σειρά ή έχουν διαφορετικό σημασιολογικό περιεχόμενο.

- 128 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, τουλάχιστον, η πρώτη από τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις δεν πληρούται. Πράγματι, όπως κρίθηκε από το τμήμα προσφυγών και προκύπτει από τη δικογραφία, η μόνη απόδειξη που προσκόμισε η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανακοπής αναφέρεται στη χρήση του σήματος THE BRIDGE και, σε μικρότερο βαθμό, του σήματος THE BRIDGE WAYFARER. Εφόσον τα εν λόγω δύο σήματα είναι τα μόνα προγενέστερα σήματα των οποίων την παρουσία στην αγορά απέδειξε η προσφεύγουσα, ορθώς το τμήμα προσφυγών απέρριψε τα επιχειρήματα με τα οποία η προσφεύγουσα επικαλούνταν την προστασία που αποδίδεται στα «σήματα της ίδιας σειράς προϊόντων».
- 129 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων στοιχείων, πρέπει να κριθεί ότι το τμήμα προσφυγών, χωρίς να διαπράξει πλάνη εκτιμήσεως ή πλάνη περί το δίκαιο, απέκλεισε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων.
- 130 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 131 Συνεπώς, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 132 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον

υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Φεβρουαρίου 2006.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

H. Legal